

คำว่า “พระเจ้า”: พอล จี. ฮีเบิร์ท

อีวานยกมือขึ้น “อะไรสำคัญกว่ากัน” เขาถามเพื่อนร่วมงาน “ที่ผู้คนคิดว่า God เป็น ‘ความเป็นจริงแท้ที่สุด’ หรือที่พวกเขาจะมีความคิดว่าพระองค์ทรงเป็น ‘บุคคล’ ที่พวกเขาสามารถสื่อสารด้วยได้? ไม่ว่าจะ เป็นคำไหนมัน เป็นความจริงแค่เพียงครั้งเดียว อย่างไรก็ตาม สำหรับผมแล้วดูเหมือนว่าเราจะต้องเลือกกระหว่างคำสองคำนี้ ที่มีความหมายทั้งสองอย่างเมื่อเราแปลคำว่า God เป็นภาษาเตลูกู (ภาษาหนึ่งที่ใช้ทางภาคใต้ของอินเดีย) เราจะทำอย่างไร?”

หลังจากเข้าร่วม Union Bible Society อีวานได้รับเชิญให้ช่วยแปลพระคัมภีร์ใหม่เป็นภาษาเตลูกูหลังจากบักหลัก อยู่ในเมืองไฮเดอราบัดเขาก็เริ่มทำงานกับเยชูดาสผู้เชื่อที่มาจากวรรณะสูงซึ่งก็ได้รับมอบหมายให้ร่วมงานไปร เจ็กต์นี้ ทั้งสองได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาคำยากลำบากมากมายที่พวกเขาต้องเผชิญในการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษา อินเดียได้นี้ แต่ปัญหาที่สาหัสที่ยังแก้ไม่ตก คือพวกเขาจะใช้คำว่าอะไรสำหรับคำว่า “God”? การตัดสินใจของพวก นั้นสำคัญมากในการสื่อความหมายถึงธรรมชาติของพระองค์ซึ่งเป็นหัวใจของพระคัมภีร์ ถึงแม้จะมีศัพท์ภาษาเตลูกูสำหรับคำว่า “god” มากมาย แต่ก็ไม่มีคำไหนถ่ายทอดความหมายตามพระคัมภีร์ได้เลย การใช้คำว่า “God” ผิด จะเป็นการบิดเบือนข้อความของคริสเตียนอย่างร้ายแรงได้

ในตอนแรกอีวานแนะนำว่า “เราน่าจะใช้คำว่า ‘เทพ’ เพราะนั่นคือคำที่ผู้คนใช้โดยทั่วไปเมื่อพูดถึงคำว่า ‘god’”

แต่เยชูดาสชี้ให้เห็นว่า ‘เทพ’ เป็นปางสูงสุดของสิ่งมีชีวิตซึ่งเป็นบุคคล แต่ไม่ใช่ความจริงสูงสุด เช่นเดียวกับทุกสิ่ง ในจักรวาล ความหมายของเทพเป็นเพียงแค่ ‘มายา’ หรือปรากฏการณ์ที่ผ่านมาแล้วผ่านไป ในท้ายที่สุดเทพก็จะ กลับกลายเป็นส่วนหนึ่งคืนสู่พระพรหม ยิ่งไปกว่านั้น ‘เทพ’ ประพฤติทั้งดีและชั่วพวกเทพทำสงครามกันเองและกับ ภูติผีปีศาจ พวกเทพล่องประเวณีและพุดมูสา ในศาสนาฮินดูชีวิตทั้งหมดก็เป็นหนึ่งเดียวในที่สุด (ดูตาราง) กล่าว อีกนัยหนึ่งเทพเจ้า มนุษย์ สัตว์ และพืช ต่างก็มีชีวิตในลักษณะเดียวกัน ดังนั้นโดยพื้นฐานแล้วเทพจึงไม่แตกต่าง จากมนุษย์ พวกเทพมีพลังมากกว่าและอาศัยอยู่ในวิมาน แต่พวกเทพทำบาปและเมื่อทำบาปลงไป ก็จะต้องมาจุติ ใหม่เป็นมนุษย์ หรือเป็นสัตว์ หรือแม้กระทั่งเป็นมด” เยชูดาสกล่าวเสริมว่า “ชาวฮินดูอ้างว่าบรรดาเทพมักลงมาใน โลกเป็นปางอวตารเพื่อช่วยเหลือมนุษย์ที่ต้องการความช่วยเหลือ แต่เนื่องจากไม่มีความแตกต่างดังที่กล่าวไป บรรดาเทพจึงเหมือนกับกษัตริย์ที่ช่วยเหลือสามัญชน หรือเหมือนพวกนักบุญช่วยบรรดาเหล่าสาวกของพวกเขา ดังนั้นเราจึงไม่สามารถใช้ทั้งคำว่า ‘เทพ’ หรือ ‘อวตาร’ ได้ เพราะมันทำลายความหมายในพระคัมภีร์ในเรื่องของ ‘การมาบังเกิด’”

“ถ้าเป็นเช่นนั้นทำไมไม่ใช้คำว่า ‘ปรเมศวร’” อีวานแนะนำ “นั่นหมายถึง ‘ผู้ที่อยู่สูงสุดเหนือปวงเทพ’”

เยชูดาสตอบว่า “ใช่ แต่คำนี้ให้ความหมายเหมือนกันกับ ‘เทพ’ อันที่จริงคำศัพท์ภาษาเตลูกูสำหรับ ‘god’ ทั้งหมด มีความเชื่อในศาสนาฮินดูโดยปริยาย เราไม่มีคำใดที่หมายถึง ผู้ที่ทรงอยู่สูงสุดเหนือสรรพสิ่ง เป็นความจริงอัน เทียงแท้ และเป็นผู้ทรงสร้างจักรวาล ยิ่งกว่านั้นยังขาดแนวคิดเรื่อง ‘การทรงสร้าง’ อย่างที่ปรากฏในพระคัมภีร์ โลก โดยตัวของมันเองเป็นภาพลวงตาที่ไม่ได้ดำรงอยู่จริง”

อีวานลองเสนอมุมใหม่เพื่อแก้ปัญหา “ทำไมไม่ใช้แนวคิดเรื่องพระพรหมเสียเลย ในท้ายที่สุดแล้ว พระพรหม คือ ความจริงสูงสุด ซึ่งมีอยู่ก่อนสิ่งอื่นใดและจะดำรงอยู่เมื่อสิ่งอื่นใดสูญสิ้น

อาจจะเป็นความจริงขั้นสูงสุด แต่มันเป็นพลังไม่ใช่บุคคลจริงอยู่ที่นักปรัชญาบางคนพูดถึง “รูปพรหม” ที่อยู่ในรูปของบุคคล แต่ถึงกระนั้น นั่นก็เป็นเพียงการสำแดงของ “อรูปพรหม” ซึ่งเป็นพลังที่ไม่มีรูปร่าง มันดูไม่สมเหตุสมผลที่จะพูดว่าอรูปพรหม สำแดงตนเองต่อทวยเทพ และมนุษย์ มันดูไร้เหตุผลเหมือนกับการที่คน ๆ หนึ่งจะพร่ำพูดเสมือนหนึ่งเขาเป็นคนในสิ่งที่เขาฝัน เช่นเดียวกันนั้นมนุษย์ไม่มีทางรับรู้หรือสื่อสารกับอรูปพรหม ยิ่งไปกว่านั้นไม่มีสิ่งใดที่ดำรงคงอยู่จริงนอกเหนือจากพระพรหมรวมถึงสวรรค์และโลก ทั้งสิ้นเป็นแผนการเป็นการของพระพรหม ในลักษณะเดียวกับที่ความฝันเป็นภาพของผู้ฝัน ดังนั้นในความเป็นจริงเราทั้งปวงเป็นเพียงการสำแดงของความจริงอันสูงสุดเดียวกัน สิ่งนี้ทำลายแนวความคิดตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระเจ้าผู้สร้าง และสิ่งทรงสร้างอันแท้จริงแต่อุบัติขึ้นอย่างบังเอิญ”

ตารางการเปรียบเทียบมุมมองโลกทัศน์ที่ต่างกัน

	มุมมองจากพระคัมภีร์	มุมมองของชาวอินเดีย
ความจริงสูงสุด	พระเจ้า: ผู้เป็นและผู้สร้าง	พลัง (อานูภาพ)
ความจริงอันไม่ถาวร	วิญญาณ มนุษย์ สัตว์ พืช วัตถุ	เทพเจ้า วิญญาณ มนุษย์ สัตว์ พืช วัตถุ

“ถ้าอย่างนั้นเราจะทำอย่างไร” อีวานถาม “บางทีเราอาจใช้คำภาษาอังกฤษว่า God หรือคำภาษากรีก Theos และนำมาใช้ในการแปล คำซึ่งไม่สื่อนัยของเทววิทยาตามศาสนาฮินดูดังที่พบในภาษาเตลุกูนั้นก็จะเป็นที่คุ้นเคยในเวลาต่อมา”

“เราจะทำอย่างนั้นได้อย่างไร” เยชูดาถาม “เมื่อเราไปประกาศตามหมู่บ้านจะไม่มีใครเข้าใจคำจากภาษาต่างชาติเหล่านั้น เราต้องใช้คำที่คนทั่วไปเข้าใจ นั่นไม่ใช่สิ่งที่คริสตจักรยุคแรกทำเมื่อใช้คำภาษากรีก “god” และให้ความหมายใหม่ตามความเชื่อคริสเตียนหรือ?”

อีวานได้ว่า “แม้ว่าเราจะใช้เทพหรือพรหม และพยายามใส่ความหมายแบบคริสเตียน พวกเขาก็ยังคงรับความหมายแบบฮินดูจากชาวฮินดูอยู่ดี และเนื่องจากชาวฮินดูมีมากถึงร้อยละเก้าสิบของประชากร ชุมชนคริสเตียนเล็ก ๆ จะรักษาคำจำกัดความของคำเหล่านี้ได้อย่างไร เมื่อความกดดันทางภาษาให้ยอมรับความหมายของศาสนาฮินดูแฝงอยู่ในวงกว้าง?”

“อืม” เยชูดาบอกว่า “เราวนกลับมาที่จุดเดิมที่เราควรใช้ “เทพ” หรือ “พรหม” หรือ “God” เราต้องใช้กันอย่างใดอย่างหนึ่ง”

ทั้งสองคุยกันเรื่องนี้เป็นเวลานานเพราะพวกเขาเชื่อว่าการตัดสินใจของพวกเขาจะมีผลต่อทั้งการเผยแพร่ข่าว
ประเสริฐของคริสตจักร และขอบเขตความเข้าใจของคริสตจักร และสัตย์ซื่อต่อแนวคิดตามพระคัมภีร์ของ “God”
ไปอีกห้าสิบปี หรือร้อยปี ในที่สุดพวกเขาก็ตัดสินใจที่จะ ....